

at vide, hvorfor Mindretallet i Kommissionen paa dette ene Punkt ikke har givet det sin Billigelse.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) gjorde opmærksom paa, at Tanken med de Ord, der foreslaas indskudt i § 23, vel var den at tage billigt Hensyn til de ældre Underofficerer, som kunde have skabt sig et Hjem i en Garnisonsby og derfor ikke gerne ved Forfremmelse vilde flyttes derfra. Dette har netop været Tanken med denne Indskudsbemærkning.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) nævnede, at der holdes Mulighed aaben for to Fremgangsmaader med Hensyn til Forfremmelserne indenfor Livgarden og Generalstaben. Enten kan man tage disse Afdelinger med indenfor deres Vaaben eller tage Livgarden for sig og dele Generalstaben i to Grupper. Meningen dermed er, at paa dette Punkt, hvor der har været nogen Tvivl dels mellem Kommissionens Medlemmer, dels mellem dem, der er interesserede i Sagen, har Ministeriet ønsket at forbeholde sig en nøjere Overvejelse. Jeg kan ikke paa Forhaand sige, hvilket Resultat Ministeriet vil komme til ved en Undersøgelse, man maa tage de forskellige Hensyn i Betragtning, og jeg kan sympatisere med, at det Ønske, der er udtalt af det ærede Medlem, saa vidt muligt følges. Der ligger imidlertid i Bestemmelsen dette, at man vil holde sig Muligheden aaben for, hvis man fik en Ordning, der viste sig at være upraktisk, at ændre den siden. Det tror jeg paa et saadant noget tvivlsomt Punkt vil være det mest hensigtsmæssige.

Endelig sagde det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), at Kommissionen ved et enkelt Spørgsmaal havde delt sig i et Flertal og et Mindretal. Det var med Hensyn til Ministerens Udnævnelse af Underofficerer, og det ærede Medlem synes at have forstaaet det saaledes, at Mindretallet i Kommissionen havde ønsket, at Udnævnelsen skulde foregaa ved Regimentscheferne. Det har ikke været Mindretallets Tanke, den vaabenvise Udnævnelse nødvendiggor, at man forlader Regimentscheferne. Den anden Mulighed er at lade Generalinspektøren foretage Udnævnelsen. Det er egentlig om disse to Afgørelser, Striden — om man vil Uenigheden — indenfor Udvalget stod. Uenigheden var imidlertid ikke meget dybtgaaende, og jeg tror, der ikke kan være

Tvivl om, at den mest praktiske Afgørelse er den, som er foreslaaet her, nemlig at Udnævnelsen foretages af Ministeren. Det tilføjes i Motiverne, at Ministeren selvfølgelig vil lade sig forelægge en Indstilling af Generalinspektøren. Derved varetages begge Hensyn. At Ansvar for Udnævnelsen til syvende og sidst kommer til at hvile paa den ansvarlige Minister og ikke paa Generalinspektøren, som ikke her har et direkte Ansvar, forekommer mig heldigt. Jeg kan føje til, at allerede under den nuværende Ordning bestaar der det ejendommelige Forhold, at de Underofficerer, som udnævnes af Regimentscheferne, faar deres Udnævnelsesbrev underskrevet af Ministeren. Det er en lidt ejendommelig Tilstand, at Ministeren skriver under paa en Udnævnelse, om hvis Rigtighed han ikke har Skygge af Forestilling, og hvorpaa han ingen Indflydelse har, idet vedkommende Person paa Forhaand er indstillet af Regimentschefen. Noget lignende vil Forholdet blive, hvis Udnævnelsen foretages af Generalinspektøren. Jeg tror altsaa, at det retteste er at lade Generalinspektøren stille Forslag, give sine Oplysninger og afgive sin Bedømmelse og saa lade Afgørelsen træffes af Ministeriet. Og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, er han enig i den Opfattelse.

Klaus Berntsen: Jeg noterede med Tilfredshed en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om, at saaledes som Forholdet i Øjeblikket er, bør man ikke give sig til at drøfte og navnlig ikke til at rejse Strid om militære Spørgsmaal. Jeg vil henstille til min ærede Kollega at følge denne Betragtning ikke blot her i Tinget, men ogsaa ude i Landet, naar han taler til Vælgerne, thi skal vi herinde give et godt Eksempel ved at lade vore Meninger om forskellige militære Forhold hvile, er det ogsaa rigtigt ude i Landet at lade være med at kaste Ansvar for denne eller hin Beslutning fra det ene Parti over paa det andet.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) har ved en Del statistiske Oplysninger meddelt, hvor ulige den nuværende Forfremmelsesmaade indenfor Underofficersklassen kan virke, hvorved der gøres Uret overfor de enkelte ikke blot med Hensyn til Forfremmelsens Etikettespørgsmaal, men ogsaa med Hensyn til dens økonomiske Side. Det er derfor, jeg har gi-